

תת"ע 2563/02/15 - מדינת ישראל נגד חן רז טיקוצקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

05 יולי 2015

תת"ע 2563-02-15 מדינת ישראל נ' רז טיקוצקי חן

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמת חן רז טיקוצקי

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו יוחסו לה עבירות של אי ציות לתמרור 302 בכך שלא עצרה, עפ"י הטענה, את מכוניתה לפני קו העצירה וזאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, וכן גם עבירה אי ציות להוראות שוטר(ת) במדים, עפ"י הטענה, שהורתה לה לעצור את מכוניתה בצד הדרך ולהציג מסמכים מזהים, וזאת בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפרה הנאשמת בכך שלא עצרה את מכוניתה כמצוות תמרור העצור שהיה במקום. כמו כן כפרה הנאשמת גם בכך שלא צייתה להוראות השוטרת. הנאשמת בחרה לפרט בכפירתה כי אמנם היא התווכחה, לדבריה, עם השוטרת, אך, לדבריה, צייתה היא להוראותה של השוטרת. עוד בחרה הנאשמת לפרט כי, לטענתה, במקום שבו עמדה השוטרת לא היתה השוטרת יכולה לראות את הנדרש לענין תמרור העצור. עוד בחרה הנאשמת לפרט כי השוטרת אכן גם ביקשה ממנה להציג רשיונות, אבל, לדברי הנאשמת, הרשיונות היו בבית שלה, שם שכחה אותם, לדבריה.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת הגב' ארבל שרעבי (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותה הוגשו ההזמנה לדין וכתב האישום שערכה (1/ת), דוחות פעולה ורישומים שערכה (סומנו ת/2 עד ת/6) וכן דו"ח עיכוב ושחרור (סומן ת/7).

מטעם ההגנה העידה הנאשמת הגב' חן רז טיקוצקי (ע.ה. 1) ולבקשתה הוגשו 5 תצלומים (סומנו נ/1 עד נ/5).

הצדדים סיכמו בעל-פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לעדויות, לראיות ולסיכומים הינה שבהסתמך לא רק על עדותה של השוטרת והמסמכים שערכה, אלא גם, מעבר לכך ומעבר לצורך, בהסתמך אף על עדותה של הנאשמת עצמה, יש לקבוע שעלה בידי התביעה להוכיח כנדרש את כל אשר יוחס לנאשמת בכתב האישום.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

תחילה להלן הפירוט לענין האישום בעבירה של אי ציות לתמרור אשר חייב את הנאשמת בעצירה לפני קו העצירה המצוי במקום :

לא היתה מחלוקת בפי הנאשמת כי אכן היה מוצב שם תמרור "עצור" בכיוון נסיעתה טרם כניסה לצומת וכי גם היה מסומן קו עצירה במקום.

לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטרת על כי היא (השוטרת) עמדה בתצפית ברח' חזון איש מס' 29 על נתיב הנסיעה הימני מבין שני נתיבים וכן שמיקום עמידתה של השוטרת בתצפית כאמור היה בסך הכל מרחק של כ- 15 מטרים מהצומת.

לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטרת על כי ממיקום זה היתה לה תצפית ראויה אל עבר הדרוש לאכיפה ובכלל זה התמרור וקו העצירה הרלוונטים.

הנאשמת, בכל הכבוד, בחרה להציג תמונות שצולמו ממיקום שניכר על פניו שהוא הן מעט מרוחק יותר מן המיקום בו ניצבה השוטרת, והן כאשר נקודת הצילום היא שמאלה מנקודת הנתיב הימני. (ראה נא את התצלום נ/4 בהקשר זה).

האכיפה באירוע זה נעשתה באור יום (בשעה 9:26 בבוקר) וגם מן התמונות שהגישה הנאשמת עצמה (נ/1 עד נ/5), אשר אותן צילמה לדבריה לאחר שחזרה למקום באותו בוקר, עולה כי מזג האוויר היה באותו בוקר נאה והראות היתה טובה.

השוטרת עשתה עלי רושם מהימן בעדותה ומן הפרטים אשר פירטה בדו"ח בקשר עם התנהלות הנאשמת עם מכוניתה - ובכלל זה שראתה את הנאשמת אמנם מאטה את מכוניתה לפני הכניסה לצומת אך לא מבצעת עצירה - אני סבור כי עולה חיזוק לכך שהשוטרת היתה מרוכזת ואכן ראתה את אשר רשמה על כי הנאשמת לא עצרה את מכוניתה לפני קו העצירה כמצוות התמרור ובכך הפרה את הוראתו של התמרור כאמור.

הנאשמת אגב אישרה בעדותה כי היא מיהרה אותה עת להביא את בנה בן השנתיים לגן.

לא אדע אם החיפזון של הנאשמת להביא את בנה לגן הוא שהביא אותה אך ורק להאט ולא לעצור, אך כן אדע שבשים לב לשלמות פרטי האירוע מפי השוטרת והרושם הישיר מן העדויות מוצא אני לסמוך ידי על גירסת השוטרת.

במסגרת פרק "דברי הנהג" בדו"ח אין למצוא שהנאשמת הכחישה בפני השוטרת את הנטען בדבר אי העצירה לפני קו העצירה, אלא ניתן אך למצוא בהם (פרט למכלול המטריד, יש לומר, של דברי הנאשמת לשוטרת על אתר בהמשך לכך

אגב אי הציות להוראת השוטרת) רק כי הנאשמת "ממהרת לקחת את הילד לגן".

עוד ייאמר בהקשר זה כי לכשנשאלה הנאשמת הנכבדה בחקירה הנגדית כמה מטרים לפני קו העצירה היא, לדבריה, נעצרה, השיבה הנאשמת כי היא איננה יכולה לומר בדיוק.

אף לא מצאתי כי נסתרה גרסתה השוטרת על כי נשמר קשר עין עם מכוניתה של הנאשמת בכל עת .

חיזוק נוסף לכך שהשוטרת היתה מרוכזת באופן נהיגתה של הנאשמת עם מכוניתה בצומת אני מוצא בכך שהשוטרת תיארה שהנאשמת לא נכנסה עם מכוניתה בפנייתה ימינה לנתיב הימני (ואציין בהקשר זה אגב את הוראת תקנה 42 לתקנות התעבורה אשר דווקא מחייבת זאת) אלא לנתיב השמאלי נכנסה הנאשמת - דבר אשר עולה במידה רבה גם מעדות הנאשמת עצמה לפיה "הייתי באמצע בין הנתיבים" (עמ' 10 שורה 28 לפרוטוקול).

ובמילים אחרות: שוב ניכר שהשוטרת היתה בעלת תצפית ראויה ועקבה בעיניה , תוך ריכוז, במכוניתה של הנאשמת ובהתנהלותה של הנאשמת עם מכוניתה.

סבור אני לפיכך כאמור שהוכח כדבעי בתיק זה, שבכל הכבוד, הנאשמת לא עצרה את מכוניתה לפני קו העצירה כמיצוות תמרור העצור שהיה מוצב בכיוון נסיעתה, ומכאן שדינה להרשעה בביצועה של עבירה זו.

עד כאן אם כך הנימוקים לקביעה שהנאשמת אכן כשלה כמיוחס לה בעבירה של אי ציות לתמרור 302.

קעת יפורטו נימוקי הקביעה שהנאשמת גם כשלה בעבירה הנוספת שיוחסה לה בארוע זה מיד בסמוך לאחר אי הציות לתמרור, והיא העבירה של אי ציות להוראת שוטרת במדים :

בהקשר זה, בכל הכבוד והערכה לנאשמת הנכבדה, אני סבור כי התגלתה בפני בית המשפט בתיק זה תמונה מטרידה מאד של אירוע של אי ציות מצד הנאשמת להוראת שוטרת במדים - הוראה שהיתה אגב סבירה ביותר בנסיבות - וכי מדובר לטעמי ברף גבוה של אי ציות (ככל שניתן לדרג זאת) אשר גבל אף כמעט בדריסת השוטרת על ידי הנאשמת על מנת להניע את השוטרת לסור מדרכה של הנאשמת עם מכוניתה כדי להביא באותו רגע, ללא דיחוי, את בנה לגן.

חסד עשתה לטעמי השוטרת משהחליטה, לטובת הילד בן השנתיים שנכח במקום, שלא לבצע מעצר של הנאשמת.

ואסביר את כל אלה ואפרט:

עולה מעדותה של הנאשמת כי היא עצמה מאשרת שכאשר ביקשה ממנה השוטרת לעצור את מכוניתה, להעמידה בצד ימין ולהציג רשיונות, בחרה הנאשמת להתווכח עם השוטרת.

עוד עולה מעדותה של הנאשמת כי היא עצמה מאשרת ומספרת שבשלב כלשהו אף בחרה היא להשאיר את רכבה בלב הכביש, לסגור חלונות ולבצע שיחת טלפון (לדברי הנאשמת למוקד 100 כדי להתייעץ עם המוקד בקשר לכך שעליה להביא תחילה את בנה לגן) - כל זאת במקום לציית להוראתה הפשוטה והלגיטימית של השוטרת אשר ביקשה שוב ושוב מהנאשמת להתכבד לעצור, להזיז את רכבה לצד ימין של הכביש ולהציג רשיונות.

וכי מה היה מצבו של הילד?

הנאשמת הבהירה כי לא היתה לו כל בעיה רפואית.

הנאשמת היתה כאמור לבדריה בדרכה להביאו לגן.

לגירסת הנאשמת הוא השתולל, היה חסר סבלנות ובכה.

השוטרת הבהירה מנגד - ואני נותן אמון על-פי התרשמותי הישירה בכל פרטי גירסתה - כי הנאשמת לא רק שלא צייתה להוראה החוזרת ונשנית, אלא אף בחרה לנוע עם מכוניתה עד אשר נגעה קלות עם מכוניתה בשוטרת, וכל זאת לכשניכר שהוראת השוטרת, שסירבה לאפשר לנאשמת להמשיך לנסוע על מנת לעזוב את המקום, לא נשאה חן בעיני הנאשמת.

ובכן, בכל הכבוד וההערכה, לא מצאתי כי היתה כל סיבה מוצדקת מטעם הנאשמת - לא להתווכח עם השוטרת על דבר הוראתה, לא לסרב להוראתה, לא להישאר בלב הכביש (לגרום הפרעה לתנועה על ידי חסימתו ולהתקשר למוקד 100 כדי "להתייעץ" האם לציית או לנסוע לגן הילדים) - ולבטח לא לנוע לעבר השוטרת ולגעת בה עם המכונית.

כפי שכבר ציינתי, ובכל הכבוד, קיים קושי להשתחרר מן הרושם שנפרסה בפני מסכת מטרידה מאד של התנהגות מצד אזרחית כלפי שוטרת המבצעת את עבודתה, ואשר כל בקשתה הלגיטימית היתה: לעצור בצד ולהציג תחילה רשיונות.

רשיונות, כך מסתבר, לא היו לנאשמת עמה בנסיעה זו (ואגב, כאן גם הפרת הוראת מחוקק - ראה נא את תקנה 9(א) לתקנות התעבורה), וגם בכך חסד עשתה לטעמי השוטרת משלא נתנה לנאשמת דו"ח בקשר עם עבירה זו, אשר בדין.

הנאשמת צריכה היתה להתכבד, ראשית כלל לא "להתווכח" עם השוטרת שהורתה, כדין, לנהגת לעצור בצד ימין ולהציג רשיונות. כבר בשלב זה של ויכוח מתמשך גובשו יסודות העבירה.

שנית, בוודאי כאמור, שלא היה מקום להוסיף ולהישאר בלב הכביש ולחסום את התנועה בו אגב אי ציות מתמשך נוסף להוראת השוטרת, תוך קיום שיחת טלפון מיותרת ותמוהה למוקד 100 כדי "להתייעץ" ולשכנע אחרת כי יותר לה להמשיך מיד בנסיעה עם הילד לגן.

ושלישית, בוודאי ובוודאי שלא היה מקום לנסיון נסיעה ישר, כדי נסיון להסית את השוטרת ממקום עמידתה על הכביש,

על מנת להמשיך בנסיעה כדי , בכל זאת, לעזוב את המקום בניגוד להוראות.

חיזוק לחוסר שיתוף הפעולה(לשון המעטה) של הנאשמת עם הוראת השוטרת בארוע זה ניתן גם למצוא, בכל הכבוד , בשפע, באמירותיה של הנאשמת לשוטרת ובצעקותיה כלפי השוטרת על אתר, ובכלל זה האמירות הבאות (אשר הנאשמת אישרה בעדותה כי אכן אמרה לשוטרת) ולהלן אך ציטוט לדוגמא מדברי הנאשמת לשוטרת על אתר:

" את לא יודעת עם מי הסתבכת, אני יודעת עם מי לדבר ויש לי קשרים, אני עם תינוק בן שנתיים ואני ממהרת, אני ממשפחה מולטי מיליונרית, אני ממש אחת המיליונרים בישראל וגם אם יגידו לנו לשלם חמשת אלפים שקל זה לא מזיז לנו את הקצה, יש לי חבר שוטר בכיר מאד באגף התנועה". (כך כאמור ציטוט מדברי הנאשמת לשוטרת על אתר).

לכשאומתה הנאשמת בחקירתה הנגדית בבית המשפט עם דברים אלה, ציינה כי אמרה אותם לשוטרת אך זאת כי, לדבריה, השוטרת קיללה אותה. אלא שהנאשמת כלל לא חקרה את השוטרת בענין זה בבית המשפט ואף אין למצוא בעדותה המפורטת של הנאשמת בחקירתה הראשית כל איזכור של התנהגות כזו מצד השוטרת .

גם לכשנשאלה הנאשמת מדוע אם כך לא הגישה כל תלונה כלפי השוטרת באם כך היא טוענת, מצאתי כי התקשתה הנאשמת להשיב על כך תשובה משכנעת.

על יסוד התרשמותי הישירה מן העדויות שבאו בפני, ובכל הכבוד וההערכה לנאשמת הנכבדה, אני מאמץ את גירסת השוטרת בארוע זה על כל פרטיה וחלקיה.

כאמור, מצאתי כי השוטרת אף נקטה התחשבות בנאשמת ובבנה בן השנתיים, עת נמנעה ממעצר לנוכח המגע שבחירה הנאשמת להתקדם עם מכוניתה וליצור בין מכוניתה לבין גוף השוטרת.

אף על אי נשיאת הרשיונות לא קיבלה הנאשמת דו"ח.

אף על ביצוע הפניה ימינה אגב כניסה לנתיב השמאלי לא קיבלה הנאשמת דו"ח.

השוטרת אף הסבירה בעדותה כי היא גם לא היתה אדישה לרצונה של הנאשמת להביא את בנה לגן ולכך שהנאשמת טענה שהבן חסר סבלנות , אך כל שציפתה השוטרת, ובצדק, שהנאשמת תתכבד לעצור בצד, לא תפריע לתנועה ותציג רשיונות. והרי יוזכר שמדובר באירוע שבו זה עתה ראתה השוטרת את הנאשמת לא מצייתת לתמרור ה"עצור" בצומת, ובדין ביקשה כי תתכבד הנהגת לעצור ולהציג תחילה רשיונות טרם המשך נסיעה.

לאחר כל זאת, ואף בשים לב לעולה מעדותה של הנאשמת הנכבדה עצמה בקשר עם פעולותיה והתנהלותה (בין היתר - להתווכח במקום לציית, להעמיד רכב בלב כביש ולבצע שיחת טלפון במקום לחדול מחסימת כביש) ניכר, כאמור,

שגובשו בהחלט גם יסודות העבירה של אי ציות להוראת שוטר בתיק זה.

הנאשמת מורשעת לפיכך בביצוע העבירות שיוחסו לה.

ניתנה היום, 05 יולי 2015, במעמד הצדדים.